

[Willesen.]
og mødes. Hele dette Lovforslag er efter vor Opfattelse Vidnesbyrd om det skæbnesvangert ulykkelige i, at Statsmagten benyttes som et Middel i den økonomiske Kamp, for noget saadant er jo faktisk Tilfældet.

Hvad angaar det af det ærede Medlem Hr. Mads Larsen stillede Ændringsforslag, kan det godt være, at der kan være visse formelle Indvendinger at rette imod det med Hensyn til Tidspunkt og Sammenhæng; men det forekommer os at være af ganske underordnet Betydning i Sammenligning med Forslagets Indhold, og da det tilsigter at skaffe saa mange som muligt af Vælgerne Lejlighed til at anvende deres Valgret, kan vi give det vor Tilslutning.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg vil gerne bringe Udvalgets Flertal min Tak for Indstillingen af Lovforslaget i uændret Skikkelse til Vedtagelse. Jeg vil ogsaa gerne samtidig udtale min Paaskønnelse af det Ændringsforslag, som det ærede socialdemokratiske Mindretal fremførte i Udvalget, men som jeg meget godt forstaar, at man har taget tilbage, da der ikke viste sig nogen Udsigt til dets Gennemførelse. Jeg ser paa dette Ændringsforslag saaledes, at trods al Kritik af Lovforslaget har man deri et Udtryk for Erkendelsen af, at Lovforslaget rører ved en Sag, som det er rimeligt og naturligt at tilrettelægge paa en anden Maade, end Tilfældet er i den kommunale Valglov af 1924. Denne Forstaaelse kom ganske vist ikke til Orde ved Sagens første Behandling, men bedre er jo sent end aldrig, og jeg kan kun være tilfreds dermed. I Betænkningen fra det ærede Mindretals Side siges der, at Indenrigsministeren stillede sig velvilligt overfor Forslaget, som jo ganske rigtigt, som det her er nævnt, gik ud paa at sætte 6 Kvartalers Skat og ikke som foreslaaet 7 Kvartalers som Betingelse for, at en Skatteyder kan forblive paa Valglisten ved dennes endelige Berigtigelse. Ja, jeg fandt, at den Pris, som her krævedes betalt for at naa til Enighed om denne Sag, var Enigheden værd. Men jeg føjede ogsaa til, at Enighed maatte være Betingelsen, og at jeg meget vel saa, at man ved at indskrænke Kvartalernes Tal fra 7 til 6, saaledes at det

sidste Kvartal, Oktober Kvartal, udgik, skabte Lettelser for mange, som maaske egentlig ikke havde en saadan Lettelse behov. Men da et Flertal absolut foretrak Forslaget for Ændringsforslaget — hvad jeg naturligvis ogsaa gør, ellers havde jeg ikke stillet Forslaget — saa var Tilvejebringelsen af Enighed jo umulig, og derfor foreligger Sagen her i Dag, saaledes som Tilfældet er. Jeg undervurderer aldeles ikke den Betydning, som Enighed paa dette Punkt vilde have haft. En Samling om Tilretteleggelsen af ændrede kommunale Valgrets-betingelser vilde jeg finde værdifuld, og skulde det under Forslagets videre Gang være muligt at tilvejebringe en saadan, skal jeg ikke forsømme at udnytte saadanne Muligheder. De store Ords og de voldsomme Gebærders Tid maa jo nu i denne Sag være forbi, og jeg kan kun udtale min Tilfredshed dermed. (*Hans Nielsen: Nej!*). Jo, naar vi ikke staaar længere fra hinanden, end at det drejer sig om, hvorvidt der skal betales et Kvartals Skat mere eller mindre, saa maa dermed det principielle Modsætningsforhold være fjernet og den saglige Forhandlings Bane være aabnet.

Man har fra Mindretallets Side beklaget sig over, at der ikke stilles de forlangte Oplysninger til Disposition. Jeg vil gerne derom sige, at i hvilket Omfang Skatter er blevet eftergivet i Henhold til Bestemmelsen i § 7 i den kommunale Valglov af 1924, er i Virkeligheden et Spørgsmaal, som er uden synderlig Interesse. Vi besidder i Indenrigsministeriet ikke Oplysninger til dette Spørgsmaals Besvarelse. Nu vil man kunne sige: ja, men saadanne Oplysninger maa jo kunne tilvejebringes; og det er muligt, at det vilde kunne lade sig gøre. Men det kunde da kun ske derved, at der rettedes en Henvendelse fra Indenrigsministeriet til samtlige Kommuner i Landet, og at disse derefter nødtes til at foretage en Undersøgelse, som vilde volde mange et betydeligt Besvær, en Undersøgelse, som ganske sikkert ikke vilde kunne gennemføres, saa den førte til fuldt paalidelige Resultater, og som, naar den endelig forelaa, maatte siges at være uden væsentlig Betydning, thi det, som har dikteret Lovforslagets Fremkomst, er jo ganske simpelt, at man ikke kan finde det rimeligt, naar man fastholder Beta-